



מגזין שנתי
דמוז' ונשפ"ג
שנת הקהל
אחות התמימים
בארץ הקודש

צוות האיגוי הקמפיין עונה
בכנות לשאלות הנוקבות
תחנת הדלק של אחות

28



18

ת ש פ " ג

הפעילות
התוססת
והחידושים
של השנה

22

תודה לאחות

שנתן לי את הרבי!

מונולוג מטלטל

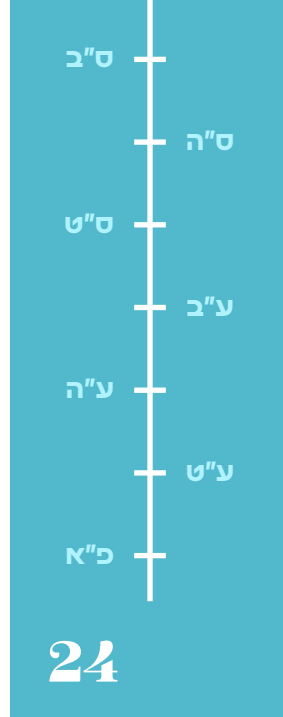
של חניכה ומדריכה

יחי אדוננו
מורנו ורבינו
מלך המשיח
לעולם ועד



28

תחנת הדלק של אחות
שיח מאחורי הקלעים



24

פעם אחות ולתמיד
חזרנו בזמן



20

תודה לאחות שנתן לי את הרבי
סיפור אישי



16

תשכ"ג
תהא שנת פריצת גדר



10

החוסן למוט האתגרים
נשות חינוך בפאנל מעצים



6

הנחת היסוד
יחס אישי והנחיות מדויקות

פתח דבר

העלון שבידכם יפגיש אתכם עם העוצמה של 'אחות התמימים'. תיפגשו ב'אחו"ת' שמדליק נשמות ומבעיר אותן היטב, עד שיעלו מאליהן. 'אחו"ת', שמחבר בנות לרבי שליט"א מלך המשיח, באש התקשרות בוערת. תיפגשו בסיפורים מרגשים של להבות, שבוערות מאליהן גם אחרי שנים, באש וחיות עוצמתית שלא מפסיקה להתלקח. תתחממו גם אתם מהאש שיוקדת בפעילויות ובמבצעים בשנים הקודמות, תקבלו הארה מהאש הגאולתית המתלקחת ממש עכשיו, ומזו שבזכותכם תוסיף לבעור, לתמיד. אש תמיד תוקד, לא תכבה. אחו"ת תמיד תוקד, לא תכבה.

כתיבה ועריכה: רבקי מאירי
עריכה לשונית: חיה שרה ווילשאנסקי

אחות ונאלימים 2 אנוניין

אנחנו מחזיקים אותה קרוב אלינו. שנה ועוד אחת. היא כבר בוגרת, אבל עדיין. מרצדת, מתנדנדת מעט. אנחנו מחזיקים אותה קרוב, מדליקים. מתדלקים. באש של קדושה. כדי שגם כשנהיה רחוק, היא תבער היטב, האחות. מאליה.

אנחנו מחזיקים אותה קרוב אלינו. שנה ועוד אחת. היא כבר דולקת, אבל עדיין. מרצדת, מתנדנדת מעט. אנחנו מחזיקים אותה קרוב, מדליקים. מתדלקים. באש של קדושה, היא תעלה יפה, השלהבת. מאליה.



נשמה שנתות בנו

הרב חיים הלל שפרינגר
משיגח בישיבת חח"ל צפת
ומנהל את"ה העולמי

וסדות החינוך נמשלים לגוף, ואחות התמימים היא הנשמה. במילים אחרות - אורות וכלים. כשם שאי אפשר לנשמה בלא גוף, כך אי אפשר לגוף בלא נשמה. אחות התמימים את החיות, את העוצמה, את הרגש העז של ההתקשרות. ככל שהמסגרות החב"דיות הולכות ומתמסדות, התפקיד של 'אחות התמימים' הולך ונעשה נחוץ יותר ויותר: ללבות את אש ההתקשרות, להפוך את הכלים להיות ראויים לאור הגדול, אורו של מלך המשיח. לאחות התמימים יש ייחודיות שאין שנית לה: הן מצליחות להביא כפשוטו את 'אורות דתוהו בכלים דתיקון' לשיאים חדשים! אורות כגון הספקי לימוד בלתי הגיוניים, חיות חסידית בלתי מתפשרת, רבי חי וקיים, וכל אלו עטופים בעטיפת 'כלים' מודרנית, מתאימה ומושכת, כמתאים לדור שלנו. שילוב בין התכנים החסידיים ברמה הכי גבוהה שיש, לכלים של בנות הנוער כיום, בדורנו. אחות התמימים מורידות לפסי המעשה את הוראות הרבי בקרב בנותינו, וגורמות לדור שלם לצעוד קדימה לגאולה. יש לנו הזכות להיות חלק. זו שותפות בהתהוות היסטורית!

דבר מלכות

ב"ה, ה' מנחם-אב, ה'תשט"ז
ברוקלין, נ.י.

לכבוד הועידה הארצית של הסתדרות מורי אגודת ישראל באה"ק - ת"ו ע"י משיח צדקנו במהרה בימינו - ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!



מענה להזמנתם, אבוא בזה, בנקודות אחדות ואקצר - במה שהי' ראוי להאריך, אלא שקשה האריכות במכתב.

ומובן אשר דברי אלו אמורים ומכוונים על ידם גם לכל המורים והמחנכים. שומה על המורה והמחנך לזכור תמיד אשר אין הנוער מאמין בפשרות ואין דעתו מקבלת חצי-אמת, אם בכלל יש, ענין שכזה, ומשום כך מצליח ביותר חינוך שלם ולא חינוך בפשרה למחצה לשליש ולרביעי, ובפרט בהנוגע לתורה ולמצוותי'.

שלא כדעת הטועים, אשר חוששים שחינוך שלם יש בו כדי להפחיד את הנוער בבחינת תפסת מרובה. ונהפוך הוא, אשר כל פשרה בעיקרי שיטה ועניני' - מעוררה אי-אימון בלב המחונך והמחונכת ולא רק אי אימון במחנך עצמו אלא גם בכל השיטה שהוא דוגל בה ומייצגה. ועוד זאת, וגם זה עיקר: פשרה, שענינה וויתור ונט"י מן הדרך - הנה אפילו סטי' קלה מדרך האמת לאמתו בחינוך הנוער, למה הדבר דומה, לשריטה בגרעין הנזרע, שאפילו שריטה קטנה בו - סופה לגרום לאח"כ מום גדול באילן הגדל ממנו, מום אשר קשה לשערו מראש. והנמשל מובן. לאידך גיסא, יש להביא בחשבון אשר כל ישראל מאמינים בני מאמינים הם, וכפתגם רבנו הזקן, בעל התניא והשלחן ערוך: א איד, ניט ער וויל און ניט ער קען זיך אפרייסען פון אלקות (אין יהודי רוצה וגם אינו יכול להנתק מאלקות). ומה שרואים שבחיים המעשיים ישנם כאלה שהנהגתם בכמה ענינים לא מתאימה להנ"ל, ולא עוד אלא שגם עושים שיטה מהנהגתם היפך תורת אמת ומצותי', הנה המתבונן בזה יווכח לדעת הסבר הדבר, והוא:

האדם הוא בשר ודם, ושתי נפשות יש לו נפש האלקית וגם נפש הבהמית - ולכן לא תמיד עומד בנסיון, וכאשר נכשל באיזה ענין של תורה ומצוה ועושה ההיפך מזה, הנה מי שיש לו אומץ-לב לא יתעלם מאמתיות המצב שלא עמד בנסיון ועבר על רצונו של הבורא, וגם על רצונו האמיתי ומצפונו הוא, ומודה ועוזב ירוחם, ושב לדרך הישרה ורפא לו. אבל מי שהוא מוג לב ואפילו כלפי עצמו - מתחיל להפוך בזכות עצמו ולחפש הצטדקות על הנהגתו הבלתי מתאימה. ובפרט שכמאמר רז"ל, עבירה גוררת עוד עבירה, ומרגיש הוא צורך דחוף להצדיק הנהגתו, להצדיקה כלפי עצמו וכלפי אחרים ולרומם את כבודו המחולל גם בעיני עצמו על ידי חולשתו. ועל כל פשעים תכסה אהבה, ובפרט אהבת עצמו. והשוחד - יעוור, שוחד אהבת עצמו - מטה את שכלו ו"מזמין" אצלו שיטה "שכלית", או גם השקפת עולם כוללת את כל הבריאה, אשר תצדיק את הנהגתו ותשתיק את ההרהורי תשובה שלו - ע"י "הסברה" שהנהגתו אינה כשלון ונפילה - כי אם עלי', אינה עבירה - אלא אדרבה מצוה. ושיטות אלו הקימו כמובן, גם אופני חינוך המתאים להן: שיטות השומרות על המחצה - חינוך בפשרה למחצה וכו'.

הצד השווה שבכולם - ששמים את הסטי' מן הדרך, את הנפילה והחושך - לעלי' ואור. ולכן החינוך בלי פשרות, בשלילה המוחלטת של הגישה "נשתנו הזמנים ולכן יש להתאים להם את התורה ואת המצוות" - אינו רק ענין של הוספת מספר שעות לימוד תורתנו והוספת מספר המצוות דינים ומנהגים בתכנית החינוך ובחיי המחונך, (שזה נותן מקום לחשבון ולהגבלה - כמה יגיעה כדאי להשקיע בזה),

אלא - החינוך בלי פשרות הוא בעיקרו העמדת המחונך על האמת, אשר החושך הוא חושך והאור - אור, אשר התורה אחת היא ותמימה מעת נתינתה ועד עתה ולנצח, והיא היא - בשלימותה - תורת אמת ותורת חיים (חיים גם כפשוטם בעולמנו זה) גם יחד. ויהי רצון אשר כינוסם יביא תוספת אומץ וחיות במלאכתם, היא מלאכת הוי', מלאכת החינוך וההוראה, להביא לבני ולבנות ישראל דברי אלקים חיים, דבר ה' בשלימותו ובטהרתו (מבלי לערב בזה מעשה אנוש ותחבולותיו),

ועל ידי זה יצליחו לרכוש את הנוער לחנכו ולהנהיגו בדרך ה', דרך התורה והמצוה, עדי הקטן יהי' לאלף והצעיר לגוי עצום. ובימיהם ובימינו יהפכו ימים אלו לששון ולשמחה, ולא ילמדו עוד איש את רעהו, כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם.

בכבוד ובברכת הצלחה,

מ. שניאורסאהן

המסיבות השונות שנעשו. ההרצאות של התלמידות היו יקרות וחביבות בעיני הרבי, ובאחד ממכתביו הוא מבקש: "את תוכן ההרצאות להעלות על הכתב והעתקה לשלוח אלי".

התפעלות גדולה

את ההוראות הללו ביצעו ה"אחיות" על הצד היותר טוב, כרצונו הטהור של הרבי הריי"צ.

במכתב שנשתמר מאותה תקופה, ניתן לקרוא את תיאורו של ה"רועה", הרב מרדכי חפץ המתאר לרבי את אשר פעלו הבנות בימי חג הפסח:

"עתה אני עומד בהתפעלות גדולה מהתוועדות של אחות תמימים אשר היה אתמול בלילה בבית ידידנו היקר ר' מרדכי דובין. לא בעל כתב אני לצייר גודל העונג והנחת רוח אשר ידברו כל אחת ואחת בפני עצמה.. הרי"ף [הרה"ח יחזקאל פייגין] או ר"י [הרה"ח יהודה] עבער או רש"ז אשר גם הם יכתבו לכ"ק בפרטיות יותר מהתוועדות בכל יום ויום מחג הפסח במקום אחר".

על פעילויות אלו כתב הרבי באגרת מכ' אייר תש"ד:

"אל ועד הנהלת מרכז אחות תמימים יחיו בעי"ת ריגע יע"א ה' עליהם יחיו שלום וברכה!

נהניתי לשמוע מאת ידיד נפשי הרה"ח אי"א מוהר"ר מרדכי שיחי [חפץ] הרועה, מהתוועדות בימי חג הפסח העבר, ובטח יעשו לי העונג וישלחו לי הרצאה מפורטת.

ובזה הנני למלאות את ידם:

- לפרוש גיני בשלום החברות באחות תמימים בכל הכתות ולמסור להן את ברכתי, שיעזור ה' יתברך לכל אחת ואחת, בהדרוש לה בגשם וברוח.

- להגיד בשמי יישר כח וברכה מיוחדת להחברות - מרת בתיה חפץ, מרת מינה סקובלה, ומרת רבקה קרמניקובה, יחי עבור נסיעתן לעיר דאוגבפילס יע"א, על התוועדות סניף "אחות תמימים" דהתם, שנתקיימה ביום ו' אייר העבר. והשי"ת יהיה בעזרם בגשם וברוח".

יחס אישי והנחיות מדויקות

מרכז ארגון "אחות תמימים" היה בלטביה. באותה תקופה שלטו הקומוניסטים במדינה זה כשנה. רבים מהחסידים הוגלו לסיביר על היותם שומרי מצוות, אך למרות זאת התחזקו הבנות סביב הארגון וסביב לימוד החסידות.

באגרת מיום ט"ז שבט ת"ש (חלק ה' אגרת א'קמח) מודיע אדמו"ר הריי"צ שמעתה יקרא הארגון בשם "אחות תמימים המרכזי דמדינת לטביה". בהמשך לכך מעורר הרבי על הקמת סניפים נוספים של הארגון בערים אחרות, כמכתב זה הוא אף פונה בבקשה לצרף עוד שש נערות לארגון:

"בזה הנני מצרף מכתב בקשה משש נערות כ"י המבקשות לקבלן לחברות באחות תמימים ולסדר להן סדר בלימוד חסידות. בבקשה להתעניין בזה ולסדרן בעז"ה באופן הראוי".

ראשי "אחות תמימים" פתחו בעקבות המכתב סניף נוסף בעיר דווינסק (או בשמה השני דאוגבפילס) שבלטביה. ניתן ללמוד על כך ממכתב נוסף של הרבי שנכתב בחודש ניסן ת"ש כי שמח לשמוע על התחלת הלימוד בדאוגבפילס.

לקראת חג הפסח ת"ש הורה הרבי לארגן פעילות ייחודית שתתקיים במשך ימי החג.

"אל ועד אחות תמימים בריגע.. יש לסדר בכל יום מימי חג הפסח הבעל"ט מסיבות בבתי החברות, בכל יום בבית אחר, במסיבות מרצות מי מהחברות בעניני דיומא. חומר להרצאות אפשר למצוא בלקוטי דיבורים".

בהמשך המכתב כותב הרבי שיש לחייב לא פחות מ-16 חברות להכין הרצאות, ואם יהיו בו יותר חברות, הרי ששתיים מהן יכינו הרצאה על אותו נושא או נושא מתאים אחר..

ההרצאות של התלמידות היו קצרות והיו מתקיימות לאחר שיעורי חסידות הקבועים או בעיצומן של



וברבות הימים הגיע אחות התמימים גם לניו יורק. שם היווה הארגון גלגל הצלה מהחינוך הקלוקל ששרר באותם ימים. אחרי דור, מגיע אחות התמימים גם לארץ הקודש, במתכונתו הנוכחית. אבל בכל המקומות, המגמה של אחות התמימים ברורה: להעמיד את הבנות על הגובה החסידי החינוכי הנכון. לאחר הקמת הארגון, הרבי הריי"צ מוסיף לעודד את האחיות במכתבים רבים. ליקטנו מגוון התייחסויות מיוחדות מהרבי הריי"צ לאחות התמימים, מהם אפשר ללמוד על היחס המיוחד העקרונות והיסודות עליהם הושתת הארגון.

בזרות עברו היו הגברים בעיקר - החסידים, והבחורים - תמימים. מנהגים כמו נסיעה לרבי והתוועדויות, היו לרוב נחלת הבנים בלבד. עד שהגיע הרבי הריי"צ, והפנה את הזרקור לנשי ובנות החסידים. הרבי הריי"צ ידע את מעלתן של נשי ובנות ישראל, שכל אחת מהן היא "עקרת הבית", והרבי מלך המשיח הדגיש שהיה זה "כדי למהר ולזרז את הגאולה בזכותן של נשים צדקניות שבדורנו". בחורף תרצ"ו, הקים הרבי הריי"צ את ארגון אחות התמימים. היה זה בלטביה,

מכש עם הרבי

בהמשך המכתב הנ"ל הורה הרבי להרחיב את הפעילות, וביקש כי במשך ימות הקיץ ייסעו כמה נציגות לערים נוספות כדי לנהל תעמולה עבור "אחות תמימים".

בתחילת חודש אייר ת"ש נסעו כמה מחברות בארגון שהתגוררו בריגא אל הסניף החדש של אחות תמימים בדווינסק שם ערכו התוועדות עם חברות הארגון בעיר. על כך כתב הרבי:

"אל ועד הנהלת אחות תמימים בעי"ת דוגבפילס יע"א ה' עליהם יחיו ברכה ושלוה"

נהייתי לשמוע הרצאתם על אודות התוועדות של אחות תמימים במחנה הטהור, שנתקיימה ביום ו' באייר, ותוכן נאומו החברות דסניף דו-גבפילס מרת קידער תחי' ומרת זליקמן תחי' ומרת קויפמן תחי' ועונג גרמה לי נוכחותן של החברות, מרת חפץ ומרת סקובלה ומרת קרמ-ניקובה יחיו צירות מרכז אחות תמימים"

על כך מוסיף הרבי וכותב לר' מרדכי חפץ: "ימים אלו קיבלתי מכתב של חברי ועד הנהלת אחות תמימים בעי"ת דאוגבפילס יע"א, על אודות מצב "אחות תמימים" במחנה ועל אודות התוועדות שנתקיימה שם ביום ו' אייר והיו נוכחות החברות צירות המרכז, והחברות מרת בתיה חפץ ומרת מינע סקאבלה ומרת רבקה קרמניקובה ונהייתי במאוד מזה".

בתקופה מסוימת הגיעו כמה נציגות אל הרבי ונפגשו עמו. על כך כותב הרבי:

"קודם נסיעתי ביקרוני חברות אחדות מאחות תמימים יחיו ומהן ששאלו ודיברו בעניינים שונים. בבקשה למסור לאותן שביקרו

הרבי הריי"צ אומר
מפורשות לחסידי
בניו יורק: איך להחיות
את לב הבנות? איך
להעמיד בנות חסידיות
למופת? לייסד סניף
נוסף של אחות
התמימים

אז, שהנני מתעניין לדעת תוצאות, ומצבן של אותן העניינים אשר דיברו עמדי אז, והנני מבקשן לכתוב אלי ישר".

הרחבת הסניפים

הרבי הריי"צ שאב מלוא חופניים נחת מהארגון, וביקש להרחיב אותו כהנה וכהנה גם בערים אחרות. באחד ממכתביו הוא כותב לחסיד הרב פנחס מינץ שכדאי שגם במקומות אחרים בנות ילמדו חסידות כפי שעושות זאת בנות החסידים בריגא.

אין אנו יודעים את תשובתו של הרב פנחס מינץ, אנו רק יודעים כי לאחר שקיבל את המכתב החל ללמוד עם בתו את תורת החסידות. אנו למדים על כך ממכתב שכתב אדמו"ר הריי"ץ זמן קצר לאחר מכן, אל החסיד הרב אליהו חיים אלטהויז (חלק ד' אגרת תתקע"ד) - כי ר' פנחס מינץ החל ללמוד חסידות עם בתו ועם עוד בנות חסידות.

במכתב נוסף, מבקש הרבי הריי"צ בלשונו הזהב, בי"ד כסלו תרח"צ:

זה לא כבר נתעוררו בנות החסידים יחיו בעי"ת ריגא לסדר ביניהן לימוד בדברי חסידות במאמרי עבודה, וגם עניני התוועדות.. נכון הדבר ונחוץ הוא, אשר אנ"ש ותלמידי התמימים יחיו למקומותיהם יקחו להם למופת, ובמדה האפשרית ליסד כן גם במקומם להחיות את לב בנותיהן יחיו בטל תחיה של דרכי נועם החסידות.

הרבי הריי"צ אומר מפורשות לחסידיו בניו יורק: איך להחיות את לב הבנות? איך להעמיד בנות חסידיות למופת? לייסד סניף נוסף של אחות התמימים, כמו בריגא. הרבי הריי"צ ציפה מאחיות התמימים לגדולות; גם בנות יכולות וצריכות ללמוד מאמרי חסידות, בענייני עבודת ה'.

בי"ד טבת ת"ש, משגר הרבי הריי"צ מכתב מריגא לאחיות התמימים בניו יורק, בו הוא מעלה על נס את התכנית והדרך של אחות התמימים (מתורגם מאנגלית):

לאגודת אחות התמימים ניוארק רבתי נ.י.
יהי ה' עמכן
ברכה ושלוה

תקותי להשי"ת שהחברות של אחות תמימים יחיו מתקדמות בלימודן וממשיכות בדרך הטובה בחיים בהתאם לתכנית של אחות-תמימים.

בפורים קטן ה'ת"ש
זכו אחיות התמימים
בריגא להתוועדות
מיוחדת עם הרבי
הריי"צ. לאחר
התעניינות בכעילות,
ולאחר שהבנות חזרו
מאמר בפני הרבי (!),
ביאר בכניהן הרבי
הריי"צ את מטרת,
דרך ומהות אחות
התמימים, ושיבח
והוקיר את נשאות
הדגל הקדוש

הנני שולח את ברכתי לכל אחד מהן ביחוד ואל מנהיגיהן הרוחניים המלמדים אותן, יברכם השי"ת ברוב אושר ושמחה בגשמיות וברוחניות גם יחד.

בטח נעשה בעזה"ת כל הדרוש להמשיך בדרכה של אחות-תמימים בתוך כל חברות המשפחה הגדולה של חסידי חב"ד, ולרוב עונג יהיה לי בקבלת דו"ח שלהן בשטח זה.

התייצבו כולן
כאחת באחו"ת!

מדהים ומרגש לראות, איך גם לאחר הקמת סניף אחות התמימים בניו יורק, הרבי הריי"צ ממשיך לדאוג לארגון באכפתיות רבה, מתעניין בדו"חות מהפעילות, ומורה לאנ"ש לעודד ולחזק את הארגון. בי"ג אלול תש"א, קורא הרבי הריי"צ מליבו הטהור:

בזה הנני פונה אליכן בקריאה לבבית אשר תתאגדו באגודת "אחות תמימים" בתכנית של לימוד ידיעת הדינים הנוגעים בחיי ישראל ויחד עם זה לקבוע גם לימוד

בדברי חסידות ולקבוע זמנים להתועד לעורר אשה את רעותה וכלן יחד ללכת בדרכי בנות ישראל העתידות לבנות בתים בישראל על יסודות התורה והמצוה בגאון יעקב סלה.

בנות ידידי אנ"ש ותלמידי התמימים וכל יראי אלקים! התייצבו כולכן כאחת והושלבו באגודת אחות תמימים והשי"ת יעזור לכן בכל הדרוש לכן ולהוריהן יחיו בגשמיות וברוחניות.

המעשה הוא
העיקר!

האגרת האחרונה אליהן שהגיעה לידינו, נושאת בתוכה הוראות מדויקות לחברות הארגון. בג' מ"ח תש"ב, כותב להן הרבי הריי"צ:

בענן קראתי את מכתבן בשמות החברות והסתדרותן ללמוד ולהתועד ואירגון הועד, והנני בזה לברכן שיצליחו בלימודן ויתברכו ברוב טוב גשמי ורוחני, ולרגלן יתברכו הוריהן יחיו ובני ביתם בכל הדרוש להם בגשם וברוח.

לא הלימוד עיקר אלא המעשה, בקיום מצות המעשיות בהסרת מדות הרעות וקנין מדות טובות, אשר על כן הנה עיקר הלימודים צריכים להיות בידיעת הדינים הנוגעים למעשה בפועל, והאשית הלימוד יהיה בקיצור שולחן ערוך, ליקוטי דינים הנוגעים למעשה, ובענין הליקוט יפנו לידידי הנעלה והכי נכבד מר חדקוב שי".

הועד צריך לסדר לכל חברה וחברה מה שתלמוד ותחזור במשך השבוע בינה לבין עצמה, כן מה שתקרא בשיחה או מאמר בינה לבין עצמה ולעורר את החברות לעשות תעמולה בין מכורתיהן להכנס לאחו"ת, והשם יתברך יעזור להן ויצליחו בלימודן ויהיו יראות אלקים באמת והוריהן יחיו יגדלון לתורה חופה ומעשים טובים מתוך פרנסה בהרחבה.

(באדיבות ההיסטוריון החסידי
הרב שניאור זלמן ברגר)

הרבה יותר להיסחף לשטויות מהירות, מאשר להתאמץ בלי לראות תוצאות מיידיות. הרבה פעמים, בנות מרימות ידיים מלכתחילה, ולא מנסות להתקדם ברוחניות, כי הן לא רגילות להתאמץ ולעבוד. מבחינתן, הכל צריך להיות מוכן עבורן. האמת היא שהן צודקות וזה נובע מהיותן דור דור של משיח..

ללמוד ולהתכונן, וכדי לשפר את המידות צריך לעבוד על עצמנו... וההתקדמות לא מגיעה באינסטינקט. וכמו שמנגנים: וואס זאל מען טאן אז עס דאוונט זיך נישט... בכל עניין רוחני, הטוב הוא גדול הרבה יותר, ולכן, בהתאמה, התהליך ארוך יותר. כאן האתגר רק הולך ומתעצם, כי היום קל

הגב' ציפורה מיינצ'יק: הרבי הריי"צ כבר חזה ברוח קודשו את האתגר, והציב אותו בפני אחות התמימים: לעמוד איתן מול הרוחות. דבריו של הרבי קיימים לעד, וזהו האתגר שאיתו נתמודד עד בוא הגאולה האמיתית והשלימה. בכל דור זמן, צריך לזהות מהי הרוח הזרה מולה נעמוד. ההתמודדות נשארת זהה, ורק הרוחות מתחלפות... כמו הנפש הבהמית: היא איתנו מלידה, אבל ההתמודדויות מתחלפות עם הגיל.

הרוח המערבית, שחודרת בכל פינה, מהווה אתגר לא פשוט. מערבית גם מלשון ערבוב - רוחות ההשכלה והנחות העולם נכנסו להיות חלק מההווי של מסגרות חסידיות...

לדוגמא, לימוד תואר נעשה ערך מקודש לפיו נמדדת חשיבות האדם... סדרי העדיפויות השתבשו. השפה הרווחת בחיפוש עבודה ומקום-מגורים הפכה להיות: מה יעשה לי טוב, מה יעשה לי נח, מה ישתלם לי כלכלית, ואיך אגשים את עצמי ואת כשרונותיי. במקום שליחות וערכים, ה'אני' הוצב במרכז.

הגב' אסתי משיי'זהב: מהזווית שלי, אני רואה את הדברים מעט אחרת. בפני הבנות עומדים הרבה אתגרים וניסיונות, בעוצמות

גבוהות. כיוון שאנחנו בדור הגאולה, מתגלה הכתר, עניין העונג. בנות הנעורים מחפשות עונג ועניין, כיף וחוויה. הסטרא אחרא משווקת להן כל-כך הרבה פיתויים שקריים, וכמו אומרת להן: 'כאן יהיה לך כיף, יהיה לך טוב, בואי להנות...' ברור שמדובר בטוב רגעי ומזויף, אך האתגר הוא לגרום להן להבין שהעונג נמצא דווקא בקדושה.

התעסקות ב'מה יעשה לי טוב, מה יעשה לי כיף'. מובילה לשטויות ולהנאות העולם,

נשות חינוך מדברות על האתגרים של הדור | הרוחות, הבלבולים והתהיות לצד העוצמה שמקבלת אחות בדור השביעי | הכוח לעמוד איתן, והקשר לרבי מלך המשיח, המספקים מענה לכל האתגרים | נשות חינוך בפאנל מעצים



הדור של היום. מה לא אמרו עליו? פנינו לנשות החינוך: **המשיפה הגב' ציפורה מיינצ'יק**, מרצה במכללת 'בית רבקה', **הגב' שירה קורנוויץ**, מנהלת תיכון 'בנות ליובאוויטש' בית שמש, **והגב' אסתי משי זהב**, שליחה של הרבי ברמת השרון מחנכת בעבר ומטפלת בפסיכודרמה כיום. הן נענו לחבור לפאנל מיוחד, בו נשוחח על האתגרים של הדור שלנו. הגישות השונות, המשתלבות זו בזו, הדרך ללב הנערות, והצרכים של המתבגרות שלנו, כולם מקבלים מענה אחד: אחות התמימים.



בגרות צריך לעבוד קשה, אבל ליפול בניסיון קל הרבה יותר... לא צריך בכלל להתאמץ כדי לממש את הרצונות של היצר הרע. בלי כוונה הפיתוי נמצא בכיס שלי או בכיס של החברה, ומכאן - כדור השלג מתגלגל...

אתגר הרשת והמדיה מזמן איתו אתגר נוסף לדור שלנו: התרגלנו לזמינות. הכל אפשרי, קל ונגיש, כל מידע זמין בנגיעה. דור האינסטנט. עבודת השם לעומת זאת דורשת מאיתנו יגיעה ומאמץ. בשביל להתפלל כראוי, צריך

הדור השביעי. אחרון הדורות בגלות. דור העקביים. דור נמוך, עם הרבה אתגרים, נסיונות ונפילות. אבל גם ובעיקר דור של עקבות משיח.

נות העשרה מתמודדות עם נסיונות רבים בחזיתות רבות. נשמע מכן, מהו האתגר המרכזי העומד בפני הבנות, ולמה לדעתכן הוא מתעצם דווקא בדורנו?

הגב' שירה קורנוויץ: העולם היום הרבה יותר פתוח, והנסיונות - זמינים ומפתים. בשביל

ממקום בהמי של אגו. אבל בקדושה מדובר ב'אני' האמיתי, בנפש האלוקית שלי. זו שרוצה קדושה, חוויות רוחניות, כיף חסידי.

נראה שהגישות שהצגתן כמעט הפכיות. גישה אחת מקדשת את המאמץ והיגיעה, גם נגד הרצון ונגד ה'אני', והגישה השנייה מקדשת את העונג והחוויה, את החיבור ל'אני'.

פי הגישה שלך, איך אחות התמימים מהווה חוסן למול האתגרים העומדים בפני הבנות?

הגב' שירה קורנוויץ: קודם כל, אחות היא מעצמה. הבנות מרגישות שהן חלק חלק מדבר גדול שמתנהל. כל אחת רוצה להשתייך למעצמה שכזו, שבה כולן באותה זהות ועמדה. בנות בגיל ההתבגרות זקוקות לתחושת שייכות, וכשהן מגיעות לאחות - הן מרגישות שייכות לארגון.

הכנסים, השבתות וכל הפעילויות והמבצעים - מרהיבים מאוד, גם מבחינה גשמית. הכל כל-כך יפה ומרשים, והעיטיפה הזו מושכת את הבנות להיות חלק. באחד המבצעים אני זוכרת את קישוט הקיר הענק, שגרם לכולן לעצור ולהסתכל. כשיש גב חזק כל-כך כמו אחות, קל הרבה יותר לעמוד מול אתגרי הרשת, זמין יותר להיות חסידית, ונגיש הרבה יותר ללמוד שיחות של הרבי.

ארגון אחות הצליח להפוך את החסידישקייט לגאווה! בנות מוכנות להתאמץ כדי להשתייך לאחות. מהמפגשים של אחות, הבנות חוזרות 'באורות', ולא מוכנות לוותר על הפעילות... באחת הפעמים, לא התאפשר למדריכות להגיע בצהריים, והפעילות עברה לבוקר, כלימוד לפני התפילה, כדי שהן לא יפספסו... רואים שהפעילות נוגעת להן, מדברת אל החיים שלהן. אני מעריצה את הפעילות של אחות.

הגב' ציפורה מיינדצ'יק: הרבי מגלה לנו את הדרך להתמודד מול הרוחות במאמר ד"ה רני ושמחי, ט"ו סיון תש"נ. רני ושמחי בת ציון - קיום

רואים שהפעילות נוגעת להן, מדברת אל החיים שלהן. אני מעריצה את הפעילות של אחות!

המצוות צריך להיות באופן של בת ציון, מתוך קבלת עול. בלי עונג, בלי טעם ודעת. בלימוד תורה מגיעים לבחינת 'אחות', במסירות נפש מגיעים לבחינת 'אמי', אבל גם במסירות נפש יש הרגשת העצמי, ואילו קיום המצוות צריך להיות בבחינת בת ציון - קבלת עול מוחלטת.

הרבי שואל, איך אפשר להיות בבחינת בת ציון בשמחה? לקיים את המצוות מתוך קבלת עול ובשמחה? לכאורה בקבלת עול אין מקום לרגשות. אלא, ישנו פירוש נוסף למונח 'בת ציון': 'ציון' זה הצדיקים, ו'בת ציון' זה ההתקשרות לצדיק. ההתקשרות לצדיק היא זו שמזרימה שמחה בהתבטלות!

"ע"י ההתקשרות ובפרט לנשיאי ישראל... נמשך לו נתינת כח שקיום התומ"צ שלו יהיה בשמחה, רני ושמחי, ובכלל זה הוא גם שלא יהיו לו בלבולים מעניינים גשמיים, רני ושמחי גם בנוגע לבני חיי ומזוני רויחי... ומה שנוגע אלינו במיוחד הוא ההתקשרות לנשיא דורנו..."

כאשר עושים מה שצריך ומתקשרים לצדיק בביטול, מקבלים כוח להיות בשמחה ולהימנע מכל הבלבולים. זהו המפתח לעמידה איתנה מול הרוחות. הנקודה היא קבלת עול, לעשות כי ככה צריך.

אחות מגיש את מפתח הזהב לאחיות התמימים: אחות נותן לבנות את ההתקשרות לרבי, באופן בלתי מוגבל. ההתקשרות היא בלי גבול, לא מותאמת ליכולות התפיסה של האדם. ההתקשרות היא כמו שהרבי מניח את עצמו, והתקשרות כזו מאפשרת עמידה מול רוחות. הפעילות הייחודית של אחות התמימים מאפשרת לבנות להתמודד עם כל הפיתויים בהווה, ואף השקעה בעתיד עם ישראל ע"י הקמת בתים עם יסודות איתנים.

הגב' אסתי משי זהב: היסוד הוא קבלת עול, ועליו, כמדרגה נוספת, ההתקשרות לרבי בדורנו עולה שלב, למקום של חיבור ותענוג. אחות התמימים עושות עבודת קודש. הארגון מנגיש בצורה מדהימה עניינים של קדושה, והכל מתוך תענוג וחיבור לדרך בה הבנות צועדות. הן מבינות את המסר: כיף

להיות חסידית. הן מחוברות לרבי בקשר הכי פנימי, ממקום של עונג. זו הדרך שהדור שלנו צריך. היום, המנוע של 'צורך' ו'חובה' לא מניע את השטח. הדרך היחידה שמניעה בנות קדימה, היא לחבר אותן לרצון האמיתי שלהן. רואים במוחש איך הבנות מחוברות לארגון. איך אחות התמימים נותן את התענוג בקדושה. הן רואות כמה כיף באחות, ואיזו רמה גבוהה יש לכל מבצע גם בגשמיות: החל מהעיצוב וכלה במחשבה על הפרטים הקטנים והצ'ופרים... כל הדברים באחות מתנהלים בצורה כזו, וראיתי את זה מקרוב, גם בתור מורה.

הן מבינות את המסר: כיף להיות חסידית. הן מחוברות לרבי בקשר הכי פנימי, ממקום של עונג. אז הדרך שהדור שלנו צריך.

אמת בלתי-מתכשרת

חני מרגליות

מנהלת סמינר בנושאי-חנה בני ברק

אמא וכמנהלת, אני נפגשת עם אחות התמימים דרך בנותיי ותלמידותיי... הארגון נוכח בצורה חזקה, הבנות משתתפות ופעילות במסגרת התוכנית של אחות.

התיכונים אמנם נותנים מענה לימודי וחינוכי לבנות, אבל אחות התמימים זוהי המסגרת היחידה שמספקת אמת ללא כחל וסרק. אין מקום אחר בו הבנות יכולות ללמוד דבר מלכות, ללמוד על גאולה ומשיח בצורה כל כך ישירה ולא מתפשרת, על רבי חי וקיים.

החניכות באחות התמימים מלאות בגאווה חסידית בכל הנושאים של משיח, בחיות בווערת. הן משפיעות זאת הלאה, אל הסביבה, החברות והמשפחה, ואף אל שליחות בחיים העתידיים שלהן.

שייכות - צורך, קבלת עול - היסוד, והתענוג - הכתר... מהמסד ועד לטפחות, אחיות התמימים זוכות להתקשר לרבי, לקבל שפע של תענוג אלוקי, ובקיצור: זוכות להשתייך לאחות.

המבט שלך, איך ראית את ההשפעה של אחות על הבנות? יש לך דוגמא להצלחה אל מול האתגר?

הגב' שירה קורנוויץ: הדוגמא הכי מוחשית היא כלת חידון הדבר מלכות: הודיה בונה, מהתיכון שלנו.

באחת ההפסקות ראיתי שלוש בנות יוצאות החוצה, ללמוד דבר מלכות. ידעתי שרק אחת מהן מתכוונת לגשת לחידון, ושאלתי אותן: גם אתן לומדות לחידון? הן ענו שהן רוצות לעזור לחברה שלהן, להקשיב לה לומדת. הן הקדישו הפסקה שלימה בשביל לשמוע אותה לומדת דבר מלכות... כל-כך התרגשתי לראות אותן!

בשיעור ליקוטי-שיחות לפני פסח, התלמידות למדו בחברותות לפי רמות. אחת התלמידות שלמדה בחברותא עם הודיה, אמרה אחר כך

ארגון אחות התמימים לקחו על עצמו את התפקיד: להכין את חיילות בית דוד, חדרות וניצבות, עומדות הכן לשליחות היחידה שנותרה - קבלת פני משיח.

אחד הדברים המדהימים שממחישים זאת, הוא לימוד ה'דבר-מלכות'. אחות התמימים הצליחו להעמיד את שיחות הדבר מלכות במקום של קבע, בלימוד שבועי בעומק וברצינות, בחיות ובדיקוק בכל הפרטים, כשיש השיאים הוא חידון הדבר מלכות. בכלל, המעטפת של אחות התמימים - במבצעים במהלך השנה, בפעילויות השבועיות, ואפילו בתשרי - היא מסגרת ייחודית, חוויתית ומסודרת, גם מבחינה גשמית וגם מבחינה רוחנית...

באמצעות כל הכלים והפעילויות, אחות התמימים מקימות דור של בנות חסידיות שחדרות בנקודה, שהן אלו שבעז"ה גם יקומו את הדור הבא אחרינו...



קודם כל, אחות היא מעצמה. הבנות מרגישות שהן חלק חלק מדבר גדול שמתנהל. כל אחת רוצה להשתייך למעצמה שכזו

'היה פשוט מדהים ללמוד ולראות איך כל שורה מתקשרת לעניין אחר בדבר מלכות...' הן חיות את הלימוד. כל מי שיבוא לתיכון, יראה מחזה שגרתי אצלנו בהפסקה: בנות יושבות ולומדות דבר מלכות, כך, פשוט.

כמנהלת, יש לי שיתוף פעולה מלא עם אחות התמימים. אני רואה את הבנות חוזרות מהאירועים של אחות, ומדברות בהתלהבות רבה על הרבי ועל הנושאים של משיח וגאולה, מספרות מה הרבנים אמרו... מדהים לשמוע את נושאי השיח שלהן או לעבור במסדרון ולשמוע את השירים של אחות מתנגנים ברמה. לפני אחד התאריכים החסידיים, שאלתי את הבנות באיזה נושא עוסק המבצע של אחות, בכדי שלא נחזור על אותם רעיונות. ענו לי בנימוס: 'המנהלת, אין לך מה לדאוג, כל מה שתעשו לא יגיע לרמה של אחות'... אפשר לומר שהצביון החסידי של בית הספר נוצר כתוצאה מהמבצעים של אחות, כמו שראינו מעודדת את הבנות להשתתף. גאה ומתרגשת לספר שתשעים אחוז (!) מהתלמידות הגיעו לבקרים החסידיים.

מרגש שזכינו במעצמה מדהימה כמו אחות התמימים.

הגב' ציפורה מיידנצ'יק: אחות התמימים נותן לבנות מגוון דרכים להתקשר לרבי: בלימוד דבר מלכות, בהתוועדויות, בנסיעה לרבי כראוי בתשרי, ועוד ועוד. המפגשים השבועיים בפעילויות אחותי מקיפים את ההוראות של הרבי, ונותנים לבנות כוח ליישם אותן. את הקשר עם הרבי צריך לתדלק כל הזמן, זהו צורך בסיסי. כמו שנושמים אויר, ואי אפשר להסתפק באוויר שנשמו אתמול... בשביל 'להנשים' את הבנות בהתקשרות חיה ובערת, אחות התמימים מארגן מבצעים עונתיים, שבתות מאורגנות, והכל ספוג ברבי, באוויר של משיח וגאולה.

כמה חוסן ועוצמה יש לאחיות התמימים בדור השביעי. מרגש ומחזק.

סיום, נשמח שתעשירו אותנו מהניסיון שלכן. תנו לנו טיפ לדרך: לנערות - עצה להתמודדות, ועבור ההורים - איך הם יכולים לעזור לבנותיהם להתמודד עם האתגר?

הגב' שירה קורנוויץ: קודם כל, להתפלל מעומק הלב. תפילה יכולה להפוך עולמות. העצה הכי טובה היא להוות דוגמה חיה עבור הבנות. הן רואות שאנחנו מתכוונים למה שאנחנו אומרים, ולא מדברים בסיסמאות. כשהבנות רואות שאנחנו שותפים, הן מבינות שהחינוך שלהן חשוב לנו. שהן חשובות לנו. כשאמא אומרת 'תסעי לשבת, אני אשלם', 'תארגני מבצע ואני רוצה להשתתף בפרסים', הבת רואה שלאמא זה חשוב באמת!

הגב' ציפורה מיידנצ'יק: מחובתם של ההורים, לכוון את הבנות להיות קשורות לארגונים של הרבי, להצטרף בגיל הרך לצבאות השם ואחר כך לאחות התמימים ולהשתתף בפעילות. ההורים צריכים להתעניין עד כמה הבת שותפה ומעורבת בארגון, ובפרט האמהות.

כשההורים מכוונים להיות קשורים לרבי ולארגונים שהרבי מקים ומייסד, כשאמא מראה התעניינות ואכפתיות, בדרכי נועם, שואלת על החוויות ומקשיבה, זה מחלחל. הבת תרגיש שלהורים אכפת מהחסידישקייט שלה.

הגב' אסתי משי זהב: הטיפ הוא פשוט להתבונן, להבין מה השורש אצלי בנפש לחיפוש של ההנאות והכיף. השורש לזה הוא התענוג, והתענוג הוא גאולתי מאוד, רק צריך לנתב אותו לקדושה, למקומות הנכונים.

כהורים, עלינו להתבונן, באילו הזדמנויות אנחנו מחדירים תענוג בעניינים של קדושה. לפעמים, כל מה שנדרש זה רק להסב את תשומת ליבה של הבת:

היה לך כיף בהתוועדות? נהנית בתפילה בבית־הכנסת? הרגשת סיפוק כשהתגברת ולא



אחות הצליח להפוך את החסידישקייט לגאווה! בנות מוכנות להתאמץ כדי להשתייך לאחות. מהמפגשים של אחותי, הבנות חוזרות 'באורות', ולא מוכנות לוותר על הפעילות...

עשית כך וכך? וכן הלאה... להכניס את התענוג לשדר, לשיח. ללמוד מאחות, ולדבר על עניינים רוחניים בשפה חווייתית. בשפה של גאולה.

החכמתן אותנו, תודה רבה. כמה מרגש לשמוע על דור הגאולה, על בנות שחיות עם הרבי מלך המשיח, על אחיות התמימים. אין ספק שבזכותן נעמוד, כבר עכשיו, בשורה הראשונה לקבלת פני משיח.

*

מבחן התוצאה

הרבנית מלכה ווילשאנסקי חברת הנהלת אחות התמימים

היכרותי עם אחות התמימים מתחילה עוד מהיום הראשון לייסוד הארגון. נכחתי בכינוסים של אחות, בשבתות וכדומה. עד היום אני מלווה את הפעילות של אחות התמימים מקרוב.

אף תיאור לא יגזים בחשיבותה של הפעילות, אותה חזה הרבי הרי"צ כשייסד את הארגון. התיכונים עושים עבודת קודש, אך כיוון שמדובר במסגרת מחייבת והישגית, לעיתים נוצרת התנגדות פנימית. הכוח של ארגון לא פורמלי, הכוח של החברה החסידית - גדול פי כמה וכמה. במיוחד בגיל ההתבגרות לקבוצות החברתיות יש השפעה אדירה: הן מספקות תחושת שייכות ולכידות, גאוות יחידה, ומתעלות את כל המרץ והאנרגיות לכיוונים של עשייה חיובית.

כתוב "כל כנסיה שהיא לשם שמים - סופה להתקיים". נשאלת השאלה, לשם מה צריך להוסיף את המילה 'סופה'? מספיק לכתוב: כל כנסיה שהיא לשם שמים - תתקיים. התשובה היא שבתחילה, כאשר מתכנסים האנשים, אין אפשרות לדעת האם ההתכנסות היא לשם שמיים או לא... איך נדע? נסתכל על 'הסוף'. נתבונן מהן התוצאות.

כשנביט בתוצאות, כאשר נסתכל על הבנות המתחנכות באחות התמימים, נראה אמת, נראה חסידישקייט יוצאת מן הכלל. מדהים לראות איך אחיות התמימים חיות בהתלהבות את העניינים, איך הן מקושרות לרבי בפשטות ובתמימות, איך הן לומדות שיחות של הרבי, לומדות קודש, ולא בשביל הבגרות. איזו אווירה חסידיית שוררת בין הבנות, כמה הן צנועות וישרות, מתנהגות בהליכות טובות של פרגון ועין טובה. יש להן הכל: גם שולחן ערוך, ויראת שמיים וגם חסידות לפנים משורת הדין, גם אידישקייט וגם חסידישקייט.

האתגרים של דורנו שונים מדורות קודמים. פעם הנסיון היה 'נסיון העוני'. ה'אין'. אין אוכל, אין חינוך, אין כסף. הלחץ יצר הרבה גבולות ושמירה מרובה. בדורנו, לעומת זאת, הניסיון הוא 'נסיון העושר'. יש יותר מידי 'יש'. השפע הקיים יוצר בלבול מאוד גדול. ריבוי האפשרויות מצליחים לעמעם את ההנהגות החסידיות, בדוגמת 'יצר הרע חסיד'.

מול כל אלו, הבנות שלנו צריכות את הכוח, את המסגרת, את העמידה היציבה והחזקה אל מול העולם. במילים אחרות: במבחן התוצאה הראה עד כמה הבנות שלנו צריכות, יותר מכך: חייבות, את אחות התמימים.

עם יד על הלב, אם נרצה להעמיד את הבנות שלנו איתן מול העולם, אם נרצה עבורן חינוך חסידי אמיתי, כמו שצריך, אין לנו על מי לסמוך אלא על הארגון של הרבי, אחות התמימים.

מבצע י' שבט הווה כשוט

אם היה מד-חום לבעירה פנימית, ודאי היינו יכולים לראות שהאש הגיעה לשיאה. עשרה ימים לוחטים עברו על אחיות התמימים כהכנה לי' שבט.

כל 1,700 ערכות נחטפו כמו לחמניות. כל אחת קיבלה חוברת 'לחיי העולמים', שתוביל אותה לחיים שיש בהם רבי, מסך לד שולחני עם ציטוטים מתחלפים וגישה לתוכנית הוידאו באתר. בתכנית היומית באתר היו כמה פינות מרתקות אך זו שצברה הכי הרבה תהודה ונצפתה כנראה על ידי משפחות שלימות היתה סרט דרמטי אומנותי על סיפורו של יואש מזרע דוד. אל היום הבהיר י' שבט, הגיעו אחיות התמימים חדורות באמונה פשוטה ובווערת: הרבי חי וקיים. עכשיו, בהווה פשוט.

התוועדות הערכות למבצע י' שבט לנציגות הראשיות



בוגרות אחות בהתוועדות הקהל לרגל י' שבט

שבת שכולה משיח הרגלך בקודש

700 אחיות שמו פעמיהן לשבת שאי-אפשר לשכוח: שבת שכולה משיח. במשך השבת, למדו אחיות התמימים, וחוו בעצמן, איך להתרגל למעמד ומצב של גאולה, כפי שנקראה השבת בשנינות האופיינית לאחות: "כהרגלך בקודש". סדר היום של שבת כזו עמוס לעייפה בחוויות חסידייות וגאולתיות, בהתוועדויות סביב השעון עם רבנים ומשפיעים אורחי השבת, ובשיחות קטנות של מדריכה - חניכה. חידוש מרגש בשבת זו היה הזכות שקיבלה כל אחת שסיימה את התהילים לכבוד שבת מברכים - לומר פרק אחד מספר תהילים מיוחד שהשתמש בו הרבי מלך המשיח.



שבת עוצמתית ל-250 נציגות אחות בתיכונים

אסיפות תדלוק לנציגות בסניכים עם הצוות הניהולי

תשע פיוג



כרטיסיות לימוד דבר מלכות חווייתי "מתכון מנצח"

לא שני
2.5 ימים
אחות



'אחותשרי' שנת הקהל

כמות הנוסעות לתשרי גדלה עשרת מונים. עם פתיחת התכנית, הכירו הבנות את המדריכות החסידייות ונכנסו אל הדירות המאובזרות. כל אחת זכתה ליחס אישי ואכפתי מהמדריכות המסורות, שדאגו לבנות בגשמיות וברוחניות. מדי יום, כמו בית ספר של גאולה, פורסמה מערכת שיעורים מסודרת, עם מיטב הרבנים מהארץ ומחו"ל, במגוון נושאים בחסידות. בכל שעה נערכו מספר שיעורים במקביל, בחדרים השונים של עזרת הנשים. הבנות זכו להווי של קדושה מסביב לשעון, לערכות מרהיבות ולקבצי לימוד מושקעים, ולהתוועדויות מידי לילה ולילה. לצד השגרה התוססת מתקיימים בתשרי גם אירועי שיא: כנס ברוכות הבאות, האירוע השנתי, שמחת בית השואבה, מעמד הקהל עוצמתי וכנס צאתכם לשלום. בכל אירוע כזה, קיבלו האחיות מטען רווי קדושה, גאולה, וחיבור לרבי מלך המשיח. עם מזוודות מלאות, יצאו הבנות אל השליחות שלהן בארץ, שבעות מהקהל אמיתי אצל המלך.

25 התוועדויות בואכם לשלום לחוזרות מבית חיינו

בקרים חסידיים סוחפים וגדושים בתיכון ובסמינר



A.L.G

אחות סמינר

בתחילת השנה הפציע פרויקט חדש של אחות התמימים לבנות הסמינר: קורסים מהפכניים לחיים של גאולה, לימוד יסודי ומעמיק, בהכוונה יישומית, מתוך שיחות הדבר מלכות. מודעות צבעונית בישרו על המוקדים השונים בפריסה ארצית, נשים צעירות הוסמכו למנחות, והמפגשים הקבוצתיים יצאו לדרך. במהלך כל קורס למדו בנות הסמינר מתוך מצגות בהירות ומופשטות, בעזרת חוברת מלווה, ותוכנית סדורה היטב. בסיום כל מפגש ניתנו להן משימות אישיות לתרגול, וכלים פרקטיים ומקצועיים ליישום החומר הנלמד. הנושאים החשובים כמו מנוחת הנפש, מיקוד, הצבת מטרות, הנהגה ניסית, ואמונה, הפכו לדרך חיים שכל אחות יכולה לצעוד בה. החוויה החזקה איתה יצאו בנות הסמינר מהקורס ליוותה אותן גם הלאה, לחיים של גאולה.



טילה לבן

בלילה האחרון בקבוצת אחותשרי, עזרת נשים ב-770 הייתה כמרקחה. אף אחות לא טעמה טעם שינה... מארבע לפנות בוקר ועד לאור היום, התקיים מרתון דבר-מלכות מיוחד - ובו נלמדו 14 שיחות דבר מלכות בזו אחר זו. השיעורים במרתון נמסרו ע"י בחורות מצוות ההזכרה והפעילות בטוב טעם ובהירות. במהלך הלילה הלבן, התקיים גם לימוד בחברותות, עם כיבוד מפנק. מרגש לראות את אחיות התמימים מנצלות כל רגע אצל הרבי, להוספה בלימוד ובעניינים של קדושה.

הקהל את העם כנס לנכ

בחודש טבת, התכנסו מעל לאלף אחיות התמימים לכנס הקהל ארצי בסימן: הקהל, את העם! אנחנו העם, והרבי הוא המלך שלנו! בחציו הראשון של הכנס, צפו האחיות במחזה מרגש על הסיפור המופיע במחזור בתפילת ראש השנה, על רבי אהרן מקארלין שהתעלף כאשר הגיע למילה "המלך". לאחריו, עלו על הבמה נציגות מכל סניף וסניף, בידיהן דגלי אחות, ובהחלטה טובה, קיבלו

תנופה אדירה כפעילות אחותי

פעילות אחותי זינקה קדימה, ומכיתות ט - י"א, התרחבנו: השנה גם כיתה י"ב זכו לפעילות אחותי. עשרות סניפים חדשים הופיעו על המפה, ומספר המדריכות הגיע לשיא חדש: 100 מדריכות! זכינו למדריכות מסורות, שמפיקות מכל פעילות את המיטב, ומשקיעות תשומת לב אישית בכל חניכה וחניכה. זו ההזדמנות להצדיע להן על פועלן לאורך כל השנה, לנחת רוח הרבי מלך המשיח!



חידון הדבר מלכות המהפכה השנתית

תשע פינוג



על עצמן את מלכותו של הרבי. במושב השני של הכנס, הושק בחגיגות רבה, מבצע 'שבת תשפ"ג: הווה פשוט. הבנות נחשפו לתוכן המבצע, שעסק בנצחיותו של נשיא הדור, והגינגל המקפץ הלהיט את האולם. לאחר תוכנית מולטימדיה מרתקת, יצאו כולן להרקדה עם שירי אחות המיתולוגיים. ומהכנס, בסערה רבת, אל מבצע 'שבת בסניפים.

מהפכת הדבר מלכות הייתה זה מכבר לשם דבר בעולם החב"די. בגולת הכותרת עומד החידון העוצמתי והמרגש, שנערך בכנס כ"ח ניסן.

בתשפ"ג, התעצמה המהפכה עשרת מונים. מהפכת הדבר מלכות הפכה לתוכנית שנתית נושאת פרסים, ובה מגוון אפשרויות לצבירת נקודות: נקבעו מאות חברותות שבועיות, בקביעות בנפש, כל חברותא קיבלה חוט ממותג לטלפון, כתזכורת ללימוד. לרגל שנת הקהל, הוקמו עשרות שיעורי דבר מלכות בשבתות. באתר המהפכה ציפו לאחיות התמימים הפתעות נוספות: דיווח שבועי, בדיקת ד"ם, שאלה, סרטון מעניין, משימה או שיתוף תובנה, שתי הגרלות על כרטיס טיסה, והיריעה קצרה מלהכיל... התוכנית השנתית סייעה לאחיות הדבר מלכות להשתתף במסלולי המהפכה המסורתיים: המסלול העיוני המוביל אל החידון, והמסלול היישומי בו נדרש מהמשתתפות ליצור שיר, נאום או מאמר על נקודה משיחות הדבר מלכות עם המסר הפרקטי לחיי היום יום. מאוחר יותר, לרגל חג השבועות, חברו התוצרים לקובץ 'מפרי ידיה' שהושק בתפוצה ארצית. לקראת המבחנים והחידון הגדול, נערך מרתון לימוד דבר-מלכות, בו עברו על השיחות תוך שעות ספורות בלבד...

המתמודדות התכוננו ברצינות רבה, ולמדו את השיחות בעיון, לפרטי פרטים. בכנס כ"ח בניסן עלו 30 מתמודדות אל הגמר. אחת אחרי השניה, ענו המתמודדות על שאלות מהשיחות, בעמקות מרגשת. מלבד השאלות השונות, החידון האטרקטיבי כלל גם שלב תחרות סניפים בשיתוף קהל, ובסיומו של שלב הגמר המרובע, נבחרו כלה וסגנית: הודיה בונה ומושקי קלי. רגע לפני שלב הגמר, בעת התמונה המסורתית, היה אפשר למשש את העוצמה ששרדה בבנייני האומה. כל אחת מן העולות הפגינה ידע ובקיאיות מרשימים, ואלו ודאי הסבו נחת-רוח עצומה לרבי מלך המשיח.



**בקיץ אשתקד היא הגיעה
למחנה אחות, ובלילה
האחרון דיגשה את כולן |
בקיץ שלפני עוד השתתפה
במחנה-יקיץ של תנועת
נוער דתית-לאומית | בראיון
מרגש גוללת שטערנא
שמלה את קורות התהליך
המעמיק שעברה | המהפך
הפנימי שהשאיר בה חותם
חסידי נצח, והותיר אותנו
נפעמים | סיפור אישי**



תודה לאחות שנתן לי את הדבי

לילה אחרון במחנה אחות תשפ"ב. האורות עמומים, שעות שבין הלילה לבוקר, ובאולם הקטן, לכדנו רגע מרגש במיוחד. אחרי לילה לבן, מלא בתוכניות-סיום, פעילויות ואפילו קולוּם, החלה פעילות מסוג שונה. אולי נקרא לה התוועדות. בכל סבב, נבחרות זוג בנות אקראיות, והאחת שואלת את השנייה שאלה עמוקה, כזו שמזמינה לשיח פנימי, והחברה תענה לה בכנות, מלב פתוח. באחת הפעמים, נבחרה שטערנא, וכשהיא שאלה, כולן דמעו.

לום, קוראים לי שטערנא שמלה, תלמידת כיתה י"א בבית חנה ירושלים. בחורה שמחה ומלאת אנרגיות, אחות (בנשמה):

השתתפתי במחנה אחות בשנה שעברה, זו הייתה חוויה אדירה שאי אפשר לשכוח. ימים גדושים בחוויות, תוכניות, והתוועדויות. לראות את כל הבנות בחדר אוכל ורקודות עם הג'ינגל, בחיות ושמחה... שמחה שהולכת איתי הלאה, לכל השנה. היו כל כך הרבה פעילויות, וכולנו היינו חלק. האווירה היתה ממש מיוחדת ומלוכדת. זכורה לי במיוחד שירת 'אני מאמין' בסוף הקעמפ, עוצמתית כל-כך.

בלילה האחרון בקעמפ, היה לילה לבן. כמו אצל הרבי: היתה פעילות מיוחדת עם שאלות ותשובות. גם אני נבחרתי, ושאלתי, דיברתי מהלב: לכולנו יש נפילות, ברשת, ובכלל. וגם לי יש עליות וירידות. איך אפשר, בזמן נפילה כואבת, להרגיש את הרבי? גם באמצע הניסיון, באמצע סרט למשל... איך אפשר להרגיש את הרבי ולצאת מהנפילה? הרבי תמיד פה ותמיד איתנו, מרגישים ב ת ש ר י



ומרגישים במחנה, אבל ביום יום, באמצע הנפילה, איך אפשר להרגיש את הרבי? הבת שנבחרה לענות לי, שיתפה אותי שיש לה מחברת מתשרי, ובה היא כותבת מדי יום משהו לרבי, משהו שהיא רוצה לספר לרבי, משהו שמחבר אותה לרבי כל יום. כשהיא נזכרת באמצע היום בשיח הקטן הזה עם הרבי, היא מתביישת ליפול.

האמת, אין לי מושג למה הן התרגשו כל-כך. אולי כי לנוער של הדור השביעי יש כל כך הרבה נסיונות, ובקעמפ בנות מונחות ב'איך להרגיש את הרבי'... ואולי כי הן מכירות אותו...

עד כיתה ח', למדתי בבית-ספר דתי לאומי, ואז עברתי לתיכון חב"ד בית חנה בירושלים. המעבר היה מאתגר, הרגשתי שונה. הייתי שונה. ולא רק מבחינת לבוש וסגנון. קיבלתי הרבה הערות, והיה לי קשה עם הגבולות החדשים. הרגשתי שאני כל הזמן הולכת אחורה... עד שהמדריכה שלי קלטה אותי והכניסה אותי לאחות. קוראים לה מושקא ציקשווילי. באחות, המדריכה והחברות היו העוגן שלי.

הסתכלתי מהצד וראיתי שבאחו"ת, יש לבנות אור וחיות בעיניים. ראיתי אותן שמחות ורוקדות, ומדברות כל היום על הרבי. אש גדולה כל-כך. הרגשתי שגם אני רוצה להתחמם מהאש הזאת, שכאן נמצאת האמת, כאן נמצא הרבי. התחברתי לחיות המיוחדת הזו, לשמחה. אפילו שעוד לא למדתי את השיחות, הרגשתי בלב שהרבי חי וקיים. זה היה כל כך פשוט, כאילו 'זרח' מהבנות.

מצאתי חברות חסידיות ושמחות. נשארתי בתיכון, אבל עדיין התנדנדתי בין העולמות. בסוף השנה, הלכתי למחנה הקיץ של תנועת 'אריאל', העדפתי את המוכר והבטוח.

מהפך לא קורה בבת-אחת, מדובר בתהליך פנימי. אבל אם אנסה לשים את האצבע על נקודת-זמן מסוימת, נקודת מפנה משמעותית הייתה בכיתה י', נבחרתי להיות נציגה של אחות. פתאום הרגשתי תחושת שייכות. הרגשתי שיש לי שליחות ומחויבות, והקשר שלי עם הרבי הלך והתחזק.

תמיד היה לי חלום להיות שליחה. הרבי אומר שכל יהודי יכול להיות שליח, ושליחות יכולה להיות בכל מקום ובכל דבר. הרגשתי שאחות זו השליחות שלי, וקיבלתי הרבה כוחות מהשליחות הזו.

יש לי חברה טובה מאוד, מבית חסידי, שחוותה באותה שנה ירידה רוחנית משמעותית. בתור נציגה נדנדתי לה שוב ושוב שתשתתף במבצע של 'שבט, בראש חוצות. קיפצתי בין כולן עם התיקים והג'ינגל. היה קשה לעמוד באש שלי... שכנעתי אותה.

אחרי תקופה, שמת לי לב שהיא השתנתה, לטובה. ממש מקפצה רוחנית. שאלתי אותה, איך עשית את זה? והיא אמרה לי: 'האמת, זה בזכותך. ראיתי אותך, רוקדת ושמחה באחות, כל-כך טוב לך להיות חסידית, רצינית גם להיות שם, להיות אחות. נכנסתי, ולקחתי חלק במבצע, וטראי אותי עכשיו...' היה לי מרגש לגלות שגם אני יכולה להשפיע, לקשר עוד בת לרבי...

לום שהיה בשבילי בלתי-מושג היה הטיסה לרבי. עמדו מולי כל-כך הרבה מניעות ועיכובים: ויזה, כרטיס, כסף, אישור מההורים, אישור מהבי"ס... הכל נתקע.

לא הייתה לי ויזה... נזכרתי מאוד מאוחר, ועד שקיבלתי אישור לטוס, גיליתי שיש מחסור אדיר בתורים לויזה. מצאתי סוכן שישגי לי תור, בתשלום גבוה... אבל הימים עוברים ואין לי תור. בכל זאת, האמנתי שאטוס, ולא היה אכפת לי מכל הבעיות. הרבי כתב לי הרבה ברכות לטיסה, והייתי בטוחה שזה יקרה.

ר"ה מגיע, ואין לי תור. עובר ר"ה, ובחסדי שמיים, יש לי תור לויזה בח' תשרי. עדיין, תשרי אצל הרבי היה נראה יעד חסר-סיכוי: הויזה אמורה להגיע תוך 7 ימי עסקים, ובחישוב פשוט: אחרי שמחת תורה... בפועל, הויזה הגיעה אחרי יום וחצי!! בשרשרת של ניסים, הכל הסתדר.

הספקתי לטוס לסוכות ולהישאר עד אחרי שבת בראשית... ב"ה, ובברכה של הרבי, הצלחתי לטוס לתשרי תשפ"ג, והוא חרוט אצלי עד היום.

**לכולנו יש נפילות,
ברשת, ובכלל. וגם לי
יש עליות וירידות.
איך אפשר, בזמן נפילה
כואבת, להרגיש את
הרבי?**

"האמת, זה בזכותך. ראיתי אותך, רוקדת ושמחה באחות, כלי-כך טוב לך להיות חסידית, רציתי גם להיות שם, להיות אחות"

השתתפתי כמובן בתכניות של אחות בתשרי, היו לי מדריכות מסורות: דבורה לאה זהבי ומושקא עבאד.

בסוכות, התקיים מעמד הקהל של אחות התמימים. כנס עם אורות גבוהים, שירים הפעלות, והרקדה. היה כל כך מקפיץ ושמח. אני זוכרת את יהודית ברכהן שרה 'אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה', ומשלבת את המילים 'יש לנו רבי'... הייתה שיחה שלמדתי, ד"מ בראשית. למדתי אותה בחברותא באחות, לפרטי פרטים, ועד היום היא זכורה לי היטב.

היה לי גם יום-הולדת בתשרי, וחברות ארגנו לי התוועדות בהפתעה. כיף ומחבק מאוד. זו הייתה התוועדות אחרונה לפני הטיסה, הייתי רחוק מהבית, והרגשתי שהחברות באחות הם כמו המשפחה שלי.

באחד הלילות האחרונים ב-770, ישבתי והתוועדתי עם המדריכה שלי. עזרת נשים הייתה ריקה, נשארנו רק אנחנו, והרבי. זה תפס אותי. לקחנו ביחד החלטה טובה רצינית, והיא השאירה לי מכתב בדירה, על מה שדיברנו. אני זוכרת שחשבתי לעצמי שזכיתי להיות באחות, במקום הנכון. חברות אחרות שלי טסות, ומגיעות למנהטן... ונופלות בשטויות... ואני פה, מחוברת ומנצלת את הזמן... נמצאת אצל הרבי. פשוט זכיתי.

אם לא אחות, לא יודעת איפה הייתי היום... תודה לרבי מלך המשיח שנתן לי את אחות, ותודה לאחות שנתן לי את הרבי.

*

מחנה אחות תשכ"ג

שטערנא משתפת אותנו במענה מדויק שקיבלה מהרבי: "התלבטתי אם להשתתף במחנה אחות גם השנה. מתכננת בעז"ה לטוס לתשרי, וזו הוצאה כלכלית גדולה. בנוסף, יש לי שתי חברות שמתחננות בתאריכים של המחנה. כתבתי לרבי באגרות-קודש על הטיסה, כשבלב המחשבות על המחנה. קיבלתי תשובה ברורה שהשאירה בי צמרמורת:

"בענין המחנה, לדעתי, כיון שבשנה העברה ראו וגם נוכחו בנחיצות הדבר, ובפרט במדינת ניו אינגלאנד, מובן שכדאית יגיעה והשתדלות להמשיך במחנה לבנות, גם בשנה הבאה, וכיון שעתה עוד כו"כ חדשים להתחלת העונה, בודאי שתעמולה המתאימה תועיל שיקלטו מחוגים אלו המשלמים כפי הדרוש, שלכן יש לקוות שלא יהי' דפיציט ואפשר יהי' גם מקצת עכ"פ לסלק החוב מעבר, ואף שכותב שרוצה להמשיך בהמחנה לשם שמים, הנה רואים במוחש, שבכדי שיהי' לדבר קיום, צ"ל שהתקציב ישולם, שלכן צריך לעשות ככל הדרוש בדרך הטבע לזה, וכיון שחז"ל אמרו כל התחלות קשות, הרי כבר עברה תקופת ההתחלה, ולכן יהי' בנקל יותר."

(אגרות קודש כרך י"ט אגרת ז'קמא)

אחרי כזה מכתב, כמובן שנרשמתי למחנה אחות..."

מאת המדריכה

שטערנא, אחות יקרה
ראיתי אותך מהצד, מחפשת.

מחפשת את עצמך, את החברה, את הדרך לצעוד בה.

כנציגה ראשית בסניף, חיפשתי באותה תקופה נציגות. הרבה מהן היו בנות שאני מכירה היטב. ואז ראיתי אותך. מלאת מרץ ואנרגיות, עם ציפיות רבות כל-כך.

מיד הבנתי שאת מתאימה. ניגשתי אליך.

מ"מרומי שנותיי" בכיתה י"ב, הסתכלתי עליך כמו נערה צעירה, אבודה קצת. חדשה בתיכון, הכל לא-מוכר, שונה וגם מאתגר... הסברתי לך שלפעמים אנחנו צריכות להכניס את עצמנו לעניינים. לא תמיד החברה תכניס אותנו בעצמה, ואם כך - כנראה שזה החלק שלנו בסיפור.

בעוד כמה מילים פשוטות, כבר הכרת את התפקיד של נציגה באחות התמימים, החוט המקשר את האחיות בינן לבין עצמן, ואת האחיות עם הרבי, ועם ענייני משיח וגאולה.

כבר בשיחה הראשונה, ראיתי את המוטיבציה שלך. הברק בעיניים סיפר לי שבאת לפעול, ולא לשבת מהצד. היה לי ברור שתהיי כוח חזק באחות.

במהלך השנה, נפגשנו כמה פעמים. פעם ערכנו תיאום ציפיות, ופעם בדקנו את הפער בין החלומות למציאות, ופעם סתם שיחת-עידוד.

ראיתי שאחות נתן לך עוגן, שאת מתייצבת בדרך שלך, בדרך שאת סוללת בעקביות ובעמל. התחברת למעצמה שאחות מסמל. היית גאה להיות מחוברת, להיות שגרירה של הרבי. שגרירה של מפעל ענק לייצור חסידות, לייצור אחיות.

היה מרגש כל-כך לראות אותך פעילה, סוחפת, בעניינים.

סיימתי תיכון, וחשבתי שפה נפרדות דרכינו.

אבל אז מצאתי את עצמי שוב באחות התמימים, והפעם כצוות. ראיתי אותך מפעם לפעם באירועים של אחות, והנה את כובשת עוד שיא במהירות שלא תאומן. מתאקלמת בחברה, צומחת ברוחניות. פתאום נזכרתי ברגעים של ההתחלה, שאלת אותי אז שאלות כל-כך אחרות, ואיפה את היום... וואו.

שנתיים עברו ואני מדריכת אחותי. שלך.

כשזכרתי כמה אחות היה משמעותי בשבילי כחניכה, כמה הפעילות משפיעה לי על החיים, והחלטתי שאני רוצה להעביר הלאה את כל מה שקיבלתי.

היו הרבה רגעים משמעותיים בפעילות אחותי.

הרגע ההוא שסיפרת לי שסגרת כרטיס לתשרי, ונגמרו כל המניעות והעיכובים..

התייעצת איתי לפני הטיסה איך להתכונן, ושמעתי בהתרגשות שלך את החיבור למקום כל-כך טוב, מלא משמעות. הגשמת את החלום שלך, הגעת למקום שהוא את.

ראיתי שכל תחנה הייתה אבן-דרך בתהליך שלך, שבנה בך משהו אחר.

שטערנא, את השראה בשבילי.

את בחורה עם איכויות נדירות, למרות הנסיונות, ובעיקר בזכותם.

מעריכה כל-כך את הדרך שעברת, ושמחה להיות חלק מהדרך הזאת, או לפחות צופה מעודדת.

את ההוכחה שבנות שמונחות באחות הן מונחות ברבי, ויש להן חיים הכי טובים שיש.

יש לך כוחות לכבוש את העולם.

ואת תעשי את זה.

לחניכה ואוהב - רות



אשרי עין ראתה אלו

הרב יפתח לוזיה

שליח הרבי במשמר הירדן

אחות התמימים! כל מי שזכה להיות עד נאמן לפעילויות הכבירות של אחו"ת (ואני בתוכם, בשיעורים והתוועדות, בתשרי ובכלל), יכול לומר: 'אשרי עין ראתה אלו'.

מחזה מופלא שכזה: מאות בנות יושבות בהתוועדות, אפילו חמש שעות ברציפות... גם בנות שלא מתיימרות להיות 'שפיציות', וגם כאלו שלא ניחנו בסבלנות מזהירה. זוהי רק דוגמא אחת, להשפעה המכרעת והכבירה שיש לאחות התמימים על חינוך בנותינו.

ללא צל ספק, מוסדות הקודש של רבותינו נשיאינו הינם כרם משובח לחינוך על ברכי התורה והחסידות. אלא שהרבי עצמו עודד ושיבח את מעלותיו המרובות של החינוך החסידי הבלתי פורמלי, והורה במכתבים רבים להשתדל ליצור השפעה ייחודית של דמות חינוכית-חברית מלבד זו

הסטנדרטית (והחיונית בפני עצמה כמובן) של ההורים והמוסדות וכדומה, וכנראה במוחש.

הרבי חזר והדגיש פעמים רבות את מעלתן של נשי ובנות ישראל, ואת כוחו של הנוער. הבנות הצעירות הן חוד החנית ודוגמא חיה ותוססת בכל הנוגע לחיות חסידית והתקשרות לכ"ק אד"ש. יש בהן ציות מוחלט מתובל ברעננות ועליצות נפש בריאה להוראות קודשו, שמחה פנימית המקרינה כלפי חוץ. אחות התמימים מעניק לבנות עוד רבות, ובעיקר מעניק בגרות ובשלות לחיים וחינוך חסידי לשליחות מסורה ללא פשרות.

הצורך של אחות התמימים הולך וגדל כשמדובר בשעות הפנויות ובימי ה"חופש" (בלשונו הקלוקלת דהאי עלמא...), וידועה ומפורסמת דעת קודשו בנושא.

באחות התמימים, הבנות עצמן (!) יוזמות פעילויות חסידיות ברוכות, ומביעות את הכשרונות שלהן במקורות ויצירתיות רבה. כפי הנלמד בחסידות, השפעה זו, המגיעה מלמטה, היא פנימית, מפעפעת ומשפיעה לאין ערוך.

כל מה שעושה אדם - לעצמו הוא עושה. כאבא לבנות, וכחסידי שכנראה תהיינה לו כמה כלות, פרי הילולים של אחו"ת, אני יודע שכאשר אני תורם לאחו"ת (עשיתי זאת כמה וכמה פעמים, וידי נטויה כפשוט) אני למעשה תורם לעצמי ולא רק לעצמי, אלא לכל חב"ד, ואפילו לכל העולם. שכן, אחות התמימים מחנכות עבורנו את דור העתיד, והשפעתן חובקת עולמות.

בתרומה לאחות התמימים, אנחנו מעמידים דורי-דורות של בנות חסידיות מהשורה הראשונה. אחות התמימים הן העתיד שלנו!

תשע"א

תש"ע | תהילה ירדני

כאמא, כל העוצמה והחיות שאני מביאה איתי הביתה, שאובה מההווי של אחות שממשיך לפעפע בי. אחות החסידים בתשרי מחבקת אותי גם עכשיו, כולן היו אחיות שלי, ממש. אני חיה כל פעם מחדש את החוויות מאחות. בניגונים עם הילדים בסעודות שבת, אני מרגישה שחזרתי לסדר ניגונים בשבת שכולה משיח, ומתחילה לדמוע... כל מי שהגיעה וראתה את העוצמה הבינה: כיף להיות באחות. אחות זה ליגה! את המסר מאחות, אני מעבירה גם לילדים: להיות חסיד זה התענוג האמיתי!

תשע"א | גיסי סקולניק

לא אשכח את המאמצים שהשקעתי כנציגה בפרסום לשבת שכולה משיח. ידענו: מהרגע שמישהי מגיעה, החיים שלה כבר לא ישארו אותו דבר. באופן אישי, קבלתי מאחות מטען רוחני חזק, שלא הייתי יכולה לקבל באף מקום אחר... אמונה איתנה ובווערת ברבי חי וקיים.

תש"ע

תשס"ט | יסכה קופצ'יק

אחו"ת הטמיע בי לעומק חינוך פנימי ואמיתי של התקשרות לרבי, בשנים הכי קריטיות כנערה. ההשפעה של אחות היא נצחית, לכל החיים. גם אחרי שנים, הבחירה החופשית שלי כיהודיה, כחסידה, היא לרצות להקים משפחה גדולה ולעסוק בשליחות בצמוד להוראות הפרטיות מהרבי. כל אלו נובעים מיכולת-התבוננות שאחות הנחיל לי: להתבונן, בכל מצב, מה הרבי רוצה ממני עכשיו.

תשע"א | תמי משה

מסתכלת אחורה ואומרת בפה מלא: הצביון החסידי שנרקם לי - זה אחות! זוכרת עד היום את המבצע של 'חבל על הזמן' בתשרי, מבצע שהקפיץ לי את השהות אצל הרבי, נכנסים ללימוד עד הסוף, נבחרים, רף אחר לגמרי! מבצע מדהים של התקשרות לפני 'שבת, שבת שכולה משיח, דברים שהחיו אצלי את הקשר עם הרבי, ונתנו לי המון לחיים.

תשס"ט

תשס"ח

תשס"ח | מושקא גינזבורג

אחות התמימים העניק לי את החיות המיוחדת בענייני משיח וגאולה, הציפייה להתגלות של הרבי, והדריכות התמידית - איך הרגע הזה יתפוס אותי? עד היום, דרך-החיים הזאת מהדהדת בתוכי ופוגשת אותי בכל דבר, וגם בחינוך הילדים. אין יותר מרגש מלשמוע את הילד הקטן שלי משנן תניא בע"פ, ואומר לי: "אמא, אני לומד כדי לפעול את ההתגלות של הרבי!"

תשס"ח | חיה סגל

האמת, אני אפילו לא זוכרת מה בדיוק היה באחו"ת בזמני, בכל זאת עבר הרבה זמן. אבל אני יודעת מה אני היום ואיכשהו זה קרה. זה שהיום אני שמה את עצמי בצד ומנהלת מוסדות של שליחות ומוכנה ללכת עד הסוף רק בשביל הרבי, זה שכשיש קשיים הכתובת שלי תמיד זה כתיבה באגרות קודש - זה לא יכול היה להווצר בשום מקום אחר מלבד באחות!

תשע"ב | חיה מרנן

זכיתי להיות נציגה ראשית באחות. זוכרת כמה השקענו בכינוס שלוחות לנציגות בסניף ירושלים, ב־770 של רמת שלמה... היה אירוע פורץ דרך, והמאמצים שהשקעתי אז ובכלל הכניסו לי אש וחיות בעבודת ה', בצניעות, ביראת שמיים.

בזכות אחות, יש לי קשר קרוב וישיר לרבי, כמו אבא, וכמובן שזה משפיע גם על הילדים... הם יודעים שאפשר לכתוב לרבי על הכל. הבת שלי כתבה לרבי לאחרונה על פחדים בלילה, והרבי כתב לה לקרוא קריאת שמע. מאז, היא מקפידה על זה בפשטות.

כשאני רואה את התמימות והאמונה של הילדים שלי, אני יודעת שאחות הכניס את הרבי לחיים שלי וממילא לחיים של הילדים.

תשע"ג | מושקא שמולביץ

'שבת שכולה משיח' הטביעה בי חותם, כל שנה מחדש. יציאה מהשגרה של הלימודים, לשבת מלאה ועמוסה בחיות והתקשרות לרבי. הזדמנות לקשר ולחבר חברות נוספות לחוויה חסידית בעוצמות גבוהות, שאין דומה לה במסגרת הפורמלית. והשיא של כל שבת - סדר ניגונים מרגש ועוצמתי... שבת של אחות זו חוויה שאי אפשר לתאר במילים.

תשע"ה | הדס גהלי

אחות זו התקשרות לרבי עד עצם הנפש. זוכרת את החיות, את החום... תשרי חקוק אצלי בלב. אמרת תשרי - אמרת אחות. זוקפת הרבה מהרגעים המיוחדים שלי אצל הרבי, שמלווים אותי תמיד, לזכות אחות, כי בלי אחות, ה'תשרי' שלי לא היה נראה כך!

תשע"ח | הדר בקשי

אחות בשבילי זה נשמה, וחיות. בתקופת התיכון אחות היה עבורי החיים החסידיים. החברות החסידיות שסביבי הרימו אותי והכניסו אותי לכל הדבר הגדול הזה. עזרתי מצדי כמה פעמים לארגון בתפקידים שונים, אבל האמת היא שעזרתי בעיקר לי עצמי. הרגשתי שאחיות ממלא לי את הזמן ואיזשהו חוסר שחיפשתי למלא. העשייה נתנה לי סיפוק אדיר ואני שמחה מאוד להיות חלק כל שנה בקמפיין ולהחזיר לאחות מעט ממה שאני יכולה. אני רוצה להודות לרבי ולכל מי שיש לה חלק באחות התמימים!

תשע"ז | שרה מנס-לאוסטריה

מי שתיכנס אליי הביתה כנראה לא תראה בית של בוגרת אחות טיפוסית. בעלי ואני מגיעים מבתים ליטאים וכך

תשע"ט | מרים הניג

זכורה לי תחושה מאוד ביתית וחמה מפעילות אחותי. היו דיונים מרתקים עם המדריכה, וכולנו קיבלנו תשובות לשאלות מהחיים. לפני חידון הדבר-מלכות, אפילו לא ידעתי מה זה שיחת דבר-מלכות, בזכות אחות לא רק שזכיתי להיות כלת הדבר-מלכות הראשונה, אלא בעיקר זכיתי להתעמק בשיחות לפני ולפנים, להכיר ולחיות אותן.

גם הבית שלנו מתנהל. אבל באמצע שנות התיכון היו לי כמה שנים יפות באחות, זכיתי גם להיות כמה פעמים אצל הרבי בזכות אחות. באחות קיבלתי הרגשת חיבור לרבי, הרגשת שייכות. חיבור ללימוד החסידות ודרישה תמידית להתקדם יותר ויותר בעבודת ה' - אלו מתנות שקיבלתי לכל החיים.

תשע"ב

תשע"ג

תשע"ה

תשע"ח

תשע"ט

תשכ"ג



לאחות את קרעי הגלות!

הרב חיים אכריה
משפיע בשיבות חנוך סנער

המפגש הראשון שלי עם אחות התמימים היה כאשר נתבקשתי לארגן את מוסרי השיעורים והמשפיעים לתשרי לפני כמה שנים. מדובר על כמות של כ־150 רבנים שצריכים לארגן מראש, ורק אז נחשפתי לגודל העוצמה שבאחות התמימים. במהלך השנים התחלתי למסור שיעורים ולהתוועד מטעם הארגון, וההיכרות עם הפעילות רק העמיקה, נוכח השתאותי מהארגון האדיר והנפלא, שהתחיל נטו מרצון להבעיר את האש החסידית בקרב בנות אנ"ש.

בעיניי ראיתי, לפני כמה חודשים בסיומה של אחת ההתוועדויות, עת דיברה אחת הבנות ואמרה שכל השקפת עולמה החסידי והרוחני נבנתה רק בזכות ההתוועדויות והמפגשים של אחות התמימים.. בטוחני שהיא אינה היחידה.

פעולת אחות התמימים יוצאת דופן ונוגעת ללב ולנשמה של בנות התיכון והסמינרים ברחבי הארץ.

זהו מגדלור! עיר מקלט שבו הבנות הצעירות הללו יכולות למצוא נחמה, כוח ותחושת שייכות עמוקה. מסירותו הבלתי מעורערת של הארגון לחיזוק הקשר החסידי וטיפוח הקשר העמוק לרבי מלך המשיח שליט"א היא באמת מעוררת השראה.

שמעתי פעם בהתוועדות חסידית על חברותיה של הרבנית חיה מושקא, גם הם בנותיו של חסיד גדול. הללו חוו את הפרעות והרדיפות שהיו מנת חלקם של החסידים, והייאוש החל לכרסם. באחת השיחות שלהן, בכו וטענו באזני הרבנית, שהנה עוד מעט רוסיה תנצח את הרוח וכל היהדות תיגמר. הרבנית סירבה בעוז להסכים עימן. את הוויכוח היא סיימה במשפט המבטא ביטחון: 'אתן תראו שבסוף ליובאוויטש תנצח את כל הקשיים'.

חלפו שנים, אותן בנות הצליחו להגיע לאמריקה ובאו לפגוש את הרבנית בביתה. כחברות טובות, העלו זכרונות מפעם, ולא הצליחו להסתיר את התרגשותן ופליאתן ממראה הרחוב עמוס החסידים... או אז ענתה להן הרבנית, עם אותו משפט ובאותה מנגינה: אמרתי לכן, בסוף ליובאוויטש תנצח.

תרומתכם מבטיחה שארגון חיוני זה יוכל להמשיך במשימתו להעצים את בנות ליובאוויטש, להבעיר בליבן את אש ולבת האמונה ולהעמיד דור ישרים מבורך לנחת רוח הרבי שליט"א מלך המשיח, כזה שיפעל ללא לאות עד ביצועה המשולם של השליחות העיקרית - קבלת פני משיח.

בואו נביא חסידים לרבי שליטא מלך המשיח! בואו ונבנה את בתי חב"ד הבאים!! בואו וניתן לרבי שליטא מלך המשיח לנצח!!!

לראשונה - שיח עם צוות היגוי הקמפיין השנתי | השאלות והתשובות הכנות | למה מה ואיך

קמפיין. מילה שמביאה איתה מטען של רגשות מתישים... גלו לנו איך אתן המארגנות, מצליחות לגשת לזה שנה אחרי שנה במלוא המוטיבציה?



מושקי מעל: מסופר על אדמו"ר הרש"ב ור' חיים מבריסק שחזרו יחד מאחת מאסיפות הרבנים בה השתדלו לפעול לביטול גזירות שונות, אך ללא תוצאות. ר' חיים שאל את אדמו"ר הרש"ב מדוע הוא מצטער, והרי - כך טען - עשינו כל מה שיכולנו. אכן עשינו כל שביכולתנו, הסכים אדמו"ר הרש"ב, אך העניין עוד לא נפעל. כל עוד לא פעלנו את התגלות הרבי למטה מעשרה טפחים אין לנו אפשרות לעצור. אין לאחות דרך אחרת. הקמפיין זה הבסיס של אחות, וגם הצמיחה והגדילה של אחות, ולכן אין יותר מידי התלבטות ופשוט מגייסים את המרץ לעשות מה שהרבי רוצה.

הרבנית יפה קדוש: לאחות יש השפעה אדירה ומשמעותית כל כך, השפעה על כל חב"ד ולדורי דורות... אי אפשר לדמיין ולצייר את חב"ד ללא אחות התמימים. רק לחשוב מה פועלת התרומה האישית שלי, זו לא רק פעילות אחת או כנס מסויים... התוצאה האמיתית היא דור העתיד של חב"ד! כמו כדור שלג שצובר תאוצה, כך אחות מחנך עוד שכבה בנות, וגם הן הופכות לאחות בעצמן, ואחות הולך וגדל ומשפיע יותר ויותר... אלפי חניכות, בוגרות ואמהות, ובוגרות שכבר בעצמן אמהות ותיכף הבנות שלהן יגיעו לאחות, וכולן אומרות: זה הבית שלי! אלו היסודות שלי! אחות הוא זה שנותן לי את הכוח! תגידו לי אתן, איך אפשר שלא להמשיך הלאה? באופן אישי יש לי הרגשת מחויבות גדולה מאוד כלפי המפעל שנקרא אחות. ארגון שהוא באחריותנו, יש לנו יכולת להשפיע והמציאות מוכיחה שההשפעה היא מכרעת. איך אפשר למנוע את הטוב הזה מהבנות?

רוחלה שמולביץ: האמת שהכח הכי חזק מגיע מהשטח. מרגישים את גלי האהדה לאחות מהשטח ואת המחויבות של כולן, רואים התגייסות חזקה לאחות, בכל המובנים. אני רואה כמה כולן מחוברות לאחות - בוגרות, אמהות, מורות, ונשים רבות שנחשפות לפעילות. זה מחזק ודוחף להמשיך הלאה.

נחזור אחורה לשאלה הגדולה יותר: כולנו יודעים שצריך את אחות. אבל בואו ננסה בכל זאת לפרט במילים - למה?

הרבנית יפה קדוש: אין ספק היום בנחיצות של החינוך הבלתי-פורמלי. בגיל ההתבגרות יש לבנות תסיסה, צורך לבדוק גבולות, ואנטגוניזם מובנה לשגרה. רק בדרכים עקיפות אפשר

לסלול מסילות אל לבבות הנוער. דווקא בגיל משמעותי זה, יש חשיבות עצומה למסגרת בלתי-פורמלית, בה הלבבות פתוחים והבנות מוכנות לקבל. באחות התמימים, הבנות עוברות תהליך פנימי עמוק, בסופו התסיסה הופכת לאש-קודש, והנערות מצליחות לייצר זהות חסידית פנימית.

אחות פועל באפיקים לא שגרתיים, משקיע בצורה איכותית ומעמיקה בכל המישורים: בתחום הקוגניטיבי, הרגשי, החויתי והאיכותי... הגיוון עולה על כל דמיון: מבצעים, כנסים, תכני לימוד, בצורה הכי מפתיעה שיש, עם כמה שיותר הנאה שמובילה לחיבור פנימי.

וכולן אומרות: זה הבית שלי! אלו היסודות שלי! אחות הוא זה שנותן לי את הכוח! תגידו לי אתן, איך אפשר שלא להמשיך הלאה?

במסגרת הפורמלית אין אפשרות לתת את המענה הזה. לא בכדי אדמו"ר הריי"צ בחר להקים את אחות התמימים בשנת תרצ"ו כמענה ותנופה לחינוך הבנות, ורק לאחר מכן בשנת תש"ב הוקם בית רבקה - בית הספר החב"די הראשון לבנות.

רוחלה שמולביץ: ההשפעה הזו של אחות התמימים היא במעגלים רחבים מאוד. אנחנו מחונכים לשלכל מעשה שלנו יש השפעה וכשהחסידי מוריד שעה של לימוד 'הבת של הרוקח תשתמד'... אני חושבת שאפשר להסתכל ולראות במוחש תחומים בהם אחות העלה את הרף החסידי בחב"ד. אם זה בצניעות, אם זה בלימוד חסידות בכלל ובלימוד דבר מלכות בפרט.

יפה קדוש: את מדברת על ההשפעה ואני נזכרת בתגובות שקיבלנו אחרי הקעמפ בשנה שעברה. לא היו בקעמפ טיולים, לא יצאו לאטרקציות. היו שלושה ימים של חוויה חסידית מרוממת, כמעט ישיבת קיץ. ואמהות לא הפסיקו לשאול אותי אחר כך - מה עשיתן לבנות!?



בשכר נשים צדקניות

הרב חיים יוסף גינזבורג,
שטיח הרבי וראש ישיבת
תומכי תמימים דמות אביב

בשכר נשים צדקניות נגאלו
אבותינו ובשכרם עתידין
להגאל".

הדור שלנו, כמו שהרבי מבאר, הוא
גלגול של דור יוצאי מצרים, והנשים
בדור הזה הן אלו שבזכותן תבוא
הגאולה.

אם כך נאמר על כל נשות הדור
שלנו, על אחת כמה וכמה - על אחות
התמימים: ארגון כלכך חשוב וגם קרוב
לליבי. אני עוקב כבר שנים רבות אחרי
ההיווצרות שלו 'יש מאין' -

איך בחירוף נפשן של מעט
נשים שהתמסרו לענין בכל מאוּדן
הצליחו להגיע להישגים כל כך
נפלאים ולהעמיד דור שלם של
בנות שמקושרות לרבי מלך המשיח,
עסוקות בהבאת הגאולה ומחדירות
זאת בחיי היום יום, כראוי לכל בת
חסידיה.

כהורה לבנות שמתחנכות באחות
התמימים, אני פונה בזה לאבות
ולאמהות:

אנא הרימו את נדבותיכם ביד רחבה
ובנפש חפצה. אין צדקה יותר חשובה
מהצדקה הזו שבאמת תוביל אותנו
הישר לגאולה.

פונות אליכן בבקשה - היו שותפות
של קבע. תנו לנו כח להתמיד, לתמיד.
הוראות קבע ממושכות יתנו לנו
יציבות ארגונית להמשיך להתפתח.

בסוף הזכויות של אחות הן של כל
אחת ואחת מאיתנו, כל אחת שלוקחת
חלק, של כולנו. אתן תהיו שותפות
להצלחה הכבירה של אחות. כשאת
תורמת ומתגייסת, את את אחות
בעצמך... פעם רק עשירים גדולים היו
יכולים לצבור לעצמם זכויות ולהחזיק
פעילות חשובה, אבל היום כל אחת
יכולה להחזיק את אחות, ולהיות חלק
מאחות התמימים.

חוץ מהזכות עצמה, אני אומרת לכן
בביטחון: שווה לכן להתגייס. הקב"ה
לא נשאר חייב. כל יום יוצאת בת
קול ואומרת לבן אדם כמה פסיעות
הוא ילך, כמה מאמץ הוא יוציא וכמה
כסף. אם בן-אדם משקיע זמן וכוחות
בדברים של קדושה, אז ממילא יהיו
לו פחות בעיות חינוכיות בבית,
פחות דברים לא טובים לדאוג מהם
ולהתעסק איתם. כמו במנהג בקשת
לעקאח בערב יום כיפור - בימי
הקמפיין את יוצאת מעצמך ומאזור
הנוחות שלך לטובת הארגון של הרבי,
ובזה את בעז"ה תצאי ידי חובת אי-
נעימות ומאמץ ומתח לכל השנה
כולה. מניסיון אני אומרת לכן, זה
עובד, כך קורה בפועל.

*



הדרך היחידה. אין לנו פילנתרופים, אין לנו
הכנסות אחרות. ככל שייסיעו לנו בקמפיין,
נוכל לפעול יותר עבור הבנות.

מושקי מעל: אני רוצה להוסיף עוד משהו
בהקשר של הקמפיינים. השנה תהיה בעזרת
השם הפעם החמישית שנערוך קמפיין. אפשר
להסתכל אחורה ולראות בבירור את התנופה
הגדולה שמתרחשת באחות בזכות כל קמפיין.
לפני חמש שנים אחות היה בסך הכל כמה
פרויקטים בשנה, ללא צוות קבוע, לצד סניפי
אחותי שמנסים להתבסס עם רק 400 חניכות.
היום אחות זו מעצמה שלפעמים מבהילה גם
אותנו. בכל שבוע כמעט יש אירוע קטן או גדול
או אסיפת צוות. ולפעמים יש כמה במקביל.
יש מחלקות ויוזמות ופרויקטים - והכל נעשה
על ידי בנות מדהימות שזוכות להתמסר לרבי
ולהוביל את הבנות של הרבי לגאולה.

**ובכן לסיום, מה המסר שלכן לנשות חב"ד,
לשגירות הקמפיין בעבר ולשגירות בעתיד?**

רוחלה שמולביץ: בקמפיינים של אחות יש
קרוב לאלף שגירות. והחידוש הוא שאף אחת
מהן לא מיותרת ואי אפשר בלעדיה. המון נשים
אכפתיות, שלמרות העיסוקים הרבים - ומדובר
על שליחות, מורות עמוסות, מנהלות
מוסדות ואמהות ברוכות - וכולן
מתגייסות ולוקחות על עצמן יעד.

אנחנו מקפידים לבקש יעד לא גבוה
בכלל וזה משהו שכל אחת יכולה
וצריכה לקחת חלק. אני פוגשת גם
כאלה שמרגישות כבר "לא בענינים",
לא נחשפות באופן שוטף לפעילות של אחות,
ועדיין מרגישות מחויבות פנימית לתת כח
לאחות להמשיך לפעול עבור בנותינו.

גב' יפה קדוש: מרגש אותי מאוד לראות
את המסירות שלכן, אתן מחזקות אותי ברמה
האישית. מעצים כל-כך לדעת שהאחריות היא
של כולנו ויש לנו זכות להיות חלק ממשפחת
אחות התמימים.

אתן עובדות כמה ימים בשנה, וההתמסרות
שלכן משפיעה לכל השנה! אני לוקחת בכובד
ראש את המחויבות וההצלחה שלכן, ובכוח
שלכן אנחנו נעבוד שנה שלימה... כל דקה
שאתן מתגייסות ועובדות - אנחנו לוקחות
את הפירות שלה איתנו ברצינות לכל יום ויום
במהלך שנת הפעילות הבאה.

השנה הבשורה שלנו היא גדולה והמחויבות
רצינית יותר: אחות כאן כדי להשאר. אנחנו

מה באמת הסוד? מה הכח המיוחד שיש באחות?

רוחלה שמולביץ: הרבי. באחות נותנים לבנות
רבי, וזה הסוד הכי גלוי. זכינו להיות חלק
מארגון שמביא קול של אמת בלי פשרות, של
אמונה, של משיח. כשקוראים קצת מכתבים
של הרבי על חינוך נוער רואים שזה המתכון.

יפה קדוש: הרבי זה המהות של אחות. לגמרי.
אם את שואלת על הסוד, אני חושבת שהסוד
של אחות הוא ההון האנושי. אחות מורכב
מצוות של צעירות שמתחלף כל הזמן, ומדי
שנה צומחות בנות שהתחנכו באחות והופכות
בעצמן למחוללות המהפכה. כל אחת מהצוות
משקיעה את כל הנשמה ונותנת מעצמה את
כל הכוחות והזמן בשביל השליחות היחידה
באחות התמימים. ולא רק הצוות.

כל אחת שמתגייסת אל הדגל, כל מי שמחברת
לאחות, כל אחות שמשתתפת בארגון, את
הכוח שלנו! את ה-אחות! אנחנו צריכות אותך
בפנים, כל השנה, ובפרט עכשיו, בקמפיין.

את הכוח שלנו! את ה-אחות! אנחנו צריכות אותך בפנים, כל השנה, ובפרט עכשיו, בקמפיין.

אז חזרה לקמפיין, ובואו נדבר קצת על כסף.

רוחלה שמולביץ: זה אכן הנושא. הציבור
אולי לא יודע אבל צורת ניהול התקציב בארגון
- אין לה אחר. נתחיל מהעובדה שאין לאחות
אף הכנסה אחרת מלבד הקמפיין. המשמעות
של זה היא פשוטה - אחות שייך לכולנו. בנוסף
לכך היעילות באחות היא נדירה. נשים ובנות
שמתנדבות באופן מלא או חלקי מקדישות את
כל הכשרונות והפנאי שלהן להפקות שהערך
שלהן בחוץ שווה פי שש עלויות... המחירים
עולים כל הזמן ובאחות עושים כל מאמץ
להוציא ממה שיש את המקסימום האפשרי
וקצת יותר..

הרבנית יפה קדוש: קשה גם לדמיין כמה
עולה כל פרט בהפקה. הדפסות, עיצוב, ייצורים
של גימיקים, הקלטה של שיר. הקו המנחה
באחות זה אורות דתוהו בכלים דתיקון, וכלים
דתיקון דורשים משאבים. אנחנו משקיעים המון
מחשבה ועבודה לייצר מקורות הכנסה נוספים
אבל אלו דברים עתידיניים. כרגע, הקמפיין זו



קטגוריית אירועים

של אחות התמימים בסימן 'שלהבת' עולה מאליה'



בתכנית

אחות ולתמיד
השקד ימי השותפות
בהגשת רבקה קדוש

גזברי הרבי
משא מאכך עם
הרב **סנדר וילשאנסקי** שיחי'
שליח הרבי מה"מ במילאנו

**זה קורה
באמת #2**
סרט תחקיר
מפסיע ומדגש

'מגיל החינוך הוא חינוך אמיתי, וההדרכה היא הדרך האמיתית -
כאשר פעולת החינוך היא באופן כזה שכאחד הסימון וההדרכה
כבר איננו צריך לערוך המחנה, מכיון שנועזר באופן שנעשה
בעצמו נד שהאיר - המאיר את כל סביבתו' י"ז סיון תשמ"ז

יום רביעי ט"ז תמוז 20:30
שידור חי אצלך בבית < ACHOT.ME